

for. Og i den situation er man altså gået ind og har sagt, at det godt kunne være, at man ville se på det inden for de næste 14 dage.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Næste ordfører bliver hr. Morten Helveg Petersen.

Jeg kan se, at hr. Wedell-Neergaard har mange papirer, der skal samles sammen.

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg skulle nødig komme til at læse den forkerte tale op!

Regeringens forslag til finanslov er præget af de aftaler, der blev indgået før sommer, og det gør finansloven forholdsvis forudsigelig. Men alligevel er finansloven udtryk for nogle fundamentale politiske værdier, for nogle politiske valg, som regeringen har foretaget; nogle af valgene i samarbejde med andre politiske partier og andre af valgene på egen hånd eller måske ligefrem med ført hånd af Dansk Folkeparti.

Jeg ser i hvert fald tre principielle temaer. For det første afvejningen mellem den korte og den lange sigt, for det andet balancen mellem det centrale og det decentrale, og for det tredje det åbne over for det lukkede samfund.

Et af valgene er mellem den korte og den lange sigt. Med velfærdsaftalerne skal regeringen have ros for at erkende, at det trods alt er nødvendigt at kigge længere end bare til næsetippen. Men Det Radikale Venstre mener ikke, at velfærdsaftalerne er endestationen, endsize en mundkurv i forhold til de store udfordringer, Danmark står over for. Nye befolkningsprognoser udfordrer os med hensyn til at gøre dansk økonomi holdbar på lang sigt, og vi har store udfordringer på kort sigt, hvor økonomien går godt, og hvor både private virksomheder så vel som den offentlige sektor skriger på arbejdskraft.

Det mener vi ikke at regeringens udspil til finanslov forholder sig tilstrækkeligt til. Derfor peger vi på en skattereform, der er bydende nødvendig for at sikre, at der er tilstrækkeligt med hænder på arbejdsmarkedet.

Vi fremlægger et konkret forslag, hvor skatten sænkes på arbejde, så det bedre kan betale sig at arbejde, og endnu flere mennesker kan komme ud på arbejdsmarkedet.

Vi vil gerne diskutere med regeringen, hvordan en sådan reform kan indrettes, så ingen taber på det, og betragter faktisk vores udspil som en hjælpende hånd til regeringen, der ellers sy-

nes at være midt i en meget spændende diskussion med sig selv om skat.

Regeringens interne skattediskussion har indimellem mindet om et afsnit af komedieserien »Skum«. Statsministeren kalder skattelettelser for ryggesløse. Økonomi- og erhvervsministeren mener, der godt kan gennemføres skattelettelser. Det gør skatteministeren også. Fru Charlotte Dyremose er et hestehoved foran alle andre i kampen for skattelettelser, mens hr. Jens Rohde mener, at det er ham, der lægger linjen frem for hr. Peter Christensen, der godt mener, at der er plads til skattelettelser. Forvirret? Ja, vi venter på næste episode.

KL 16.05

Et andet principielt tema er balancen mellem det centrale og det decentrale.

Kommunalreformen er underfinansieret, som vi har diskuteret flittigt i dag. Derfor mener vi, at kommuneaftalerne bør genåbnes. Det Radikale Venstre har fra første fløjt kritiseret regeringen for ikke at ville belyse de økonomiske konsekvenser af strukturreformen, og nu begynder det så at stå klart, at der er omkostninger, som kommunerne selv skal bære.

Hvis man mener det decentrale ansvar alvorligt, skal kommunerne have bedre mulighed for at prioritere selv. Det var vel sådan set også det, der var meningen med strukturreformen, nemlig at større kommuner skulle betyde større frihedsgrader til selv at prioritere, men sådan er det bare ikke gået. Tværtimod står den politiske kamp i stigende grad mellem dem, der vil centralisere, og dem, der vil give flere frihedsgrader. Jeg er fristet til at sige, at igen står Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre som hinandens modsætninger, og det er begge parter vist også godt tilfredse med.

Dansk Folkeparti er gået så vidt som til at udtale, at man må overveje, om finansministeren i fremtiden skal indgå separate økonomiaftaler med hver af de 98 nye storkommuner. Og så er det, man forstår Vestres formand for KL, Erik Fabrin, der udtaler:

Enten må vi smide kommunestyret ud og indføre et rent statsligt kommissærstyre, eller også må vi få redefineret forholdet mellem stat og kommune.

Det Radikale Venstre tror på mere tillid og mindre kontrol. Spørg moderne erhvervsfolk om, hvad de mener om ledelse båret oppe af inutiøse regler, proceskrav og kontrol. De vil tage sig til hovedet. De ved, at den slags dræber engagementet og dermed også bliver den lige vej